

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. K., spol. s r. o.**, zastoupeného advokátem JUDr. Jaroslavem Stachem se sídlem J. Masaryka 632, Hradec Králové, proti žalovanému: **Český báňský úřad v Praze**, se sídlem Kozí 748/4, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2006, č. j. 7 Ca 77/2006 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým tento soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí Českého báňského úřadu v Praze („žalovaný“) ze dne 16. 1. 2006, č. j. 4140/05/138. Tímto rozhodnutím žalovaný předal věc Obvodnímu báňskému úřadu v T. k zahájení obnovy řízení podle ustanovení § 500/2004 Sb., správní řád, z důvodů uvedených v ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 17. 10. 2005 obdržel Obvodní báňský úřad v T. odvolání ing. M. M. proti rozhodnutí tohoto úřadu ze dne 3. 2. 2005, zn. 35/05/Ku/Lá, kterým byla povolena činnost prováděná hornickým způsobem k dobývání ložiska nevyhrazeného nerostu – štěrkopísku v k. ú. K. H.. Žalovaný přisvědčil odvolateli v tom směru, že se nově objevila skutečnost, která naplňuje důvod pro obnovu řízení dle ustanovení § 62 odst. 1 písm. a) zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu. Rozhodnutí o využití

území vydané Městským úřadem v Kostelci nad Orlicí jako stavebním úřadem pod č. j. 5008/ÚPSÚ/04/Ša ze dne 14. 6. 2004, ve znění rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje č. j. 20503/RR/2004/Do ze dne 22. 10. 2004, totiž z důvodu procesního pochybení nenabýlo právní moci. Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 6. 2005, č. j. 30 Ca 62/2004 - 43, plyne, že toto územní rozhodnutí nenabýlo právní moci. Tím nebyla splněna jedna z podmínek pro vydání citovaného rozhodnutí Obvodního báňského úřadu dle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.

Městský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že podaná žaloba je podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) nepřijatelná, jelikož podle ustanovení § 70 písm. c) cit. zákona jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Toto rozhodnutí totiž není rozhodnutím o právech a povinnostech stěžovatele, nýbrž procesním prostředkem směřujícím ke splnění povinností vyplývajících pro správní orgán z ustanovení § 60 správního řádu z roku 1967 s cílem umožnit správnímu orgánu vypořádat se se skutečnostmi odůvodňujícími obnovu řízení.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. Tvrdí, že předmětné rozhodnutí žalovaného je označeno jako rozhodnutí o odvolání, a navíc je z něj patrné, že je rozhodnutím, které konstatuje, že jsou splněny podmínky pro zahájení řízení o povolení obnovy řízení. Je tedy rozhodnutím vydaným na základě meritorního posouzení a obsahuje věcné odůvodnění, které zavazuje správní orgán I. stupně. Nejde tak o pouhé postoupení věci. Pokud by se za tohoto stavu stěžovatel nemohl bránit, byla by zkrácena jeho práva, jelikož by nemohl polemizovat s nesprávnými názory žalovaného. Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. by nemělo být vykládáno tak, že musí žalobou napadené rozhodnutí pouze zakládat, měnit nebo rušit práva žalobce, nýbrž že umožňuje obranu i proti nezákonným zásahům správních orgánů do práv účastníků správního řízení.

Proto stěžovatel navrhuje napadené usnesení městského soudu jako nezákonné zrušit a zároveň žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se ztotožňuje s právním názorem městského soudu a nad tento rámec se domnívá, že stěžovatel může svoje práva řádně uplatňovat v řízení o obnově vedeném u Obvodního báňského úřadu v T., v případném odvolacím řízení a také v rámci správního soudnictví. Citované rozhodnutí žalovaného stěžovatele nikterak neomezuje, neboť jím bylo rozhodnuto pouze o předání věci k zahájení obnovy řízení.

Nejvyšší správní soud v první řadě vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti věcně rozhodováno bez prodlení (tedy ihned po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a nezbytném poučení účastníků řízení).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Soud předně konstatuje, že s ohledem na podstatu projednávané věci připadá do úvahy toliko posouzení naplnění důvodu zakotveného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který představuje ve vztahu ke kasačnímu důvodu obsaženému pod písm. a) stejného odstavce důvod speciální, jelikož se vztahuje právě na případy odmítnutí návrhu (či zastavení řízení) tak, jako k tomu došlo v daném případě.

Jak je dostatečně patrné ze shora provedené rekapitulace věci, je v daném případě spornou otázka, zda citované rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2006 je či nikoliv rozhodnutím přezkoumatelným správním soudem ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je k žalobě oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu zkrácen na svých právech. Toto zkrácení, tj. porušení nebo ohrožení subjektivních stěžovatelských práv, se mohlo udát buď přímo samotným rozhodnutím nebo tím, že správní orgán v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, porušil jeho procesní práva. V každém případě však stěžovatel musí tvrdit zkrácení na svých vlastních subjektivních právech, tj. musí jít o subjektivní práva náležející stěžovateli (žalobci), a nikoliv osobě třetí.

V daném případě je z obsahu žaloby, kterou městský soud napadeným usnesením odmítl, patrné, že stěžovatel zásah do svých práv spatřoval v tom, že se výrazně zeslabuje jeho pozice daná mu shora označeným pravomocným rozhodnutím Obvodního báňského úřadu v T. ze dne 3. 2. 2005 a v obchodních partnerech vyvolává nejistotu při uzavírání obchodních kontraktů.

Nejvyšší správní soud ve svých úvahách vycházel především ze skutečnosti, že ani nový správní řád z roku 2004 nic nezměnil na tom, že při obnově řízení se nejprve rozhoduje o jejím nařízení (iudicium rescindens) a teprve poté následuje řízení obnovené, v jehož rámci je vydáno nové rozhodnutí (iudicium rescissorium). V daném případě spočívá podstata věci v tom, že podle ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu z roku 2004 rozhoduje o obnově řízení správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Tímto orgánem nebyl žalovaný, nýbrž Obvodní báňský úřad v T., takže podání ing. M., které obsahovalo též námitku, že pokud nebude shledáno včasným, má být považováno za návrh na obnovu řízení, bylo správně postoupeno správnímu orgánu I. stupně.

Samotná skutečnost, že tak bylo učiněno formou rozhodnutí, však ještě nezakládá žalobní legitimaci stěžovatele ve správním soudnictví. Jak totiž vyplývá ze shora vyřčeného, o takovéto rozhodnutí by se mohlo jednat toliko tehdy, jestliže by stěžovatel tvrdil, že jím mohl být zkrácen na svých hmotných či procesních právech. To se však v projednávané věci zjevně nestalo, jelikož rozhodnutím žalovaného k žádnému takovému zásahu do práv stěžovatele nemohlo dojít.

Ve skutečnosti se totiž jednalo o postoupení věci, mající pouze ten význam, že následně bude správní orgán I. stupně zvažovat naplnění zákonných podmínek pro obnovu řízení. Stěžovatel se však mylí, pokud tvrdí, že žalovaný zavázal správní orgán I. stupně svým názorem, který tento správní orgán bez dalšího musí respektovat. Takovýto postup by byl skutečně nepatřičný, neboť by porušil zásadu dvojinstančnosti tohoto typu správního řízení. Z odůvodnění citovaného rozhodnutí žalovaného sice plyne to, že v důsledku uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové nenabýlo právní moc rozhodnutí o využití území, čímž je naplněn důvod obnovy řízení. Je nicméně věcí Obvodního báňského úřadu v T., aby samostatně posoudil naplnění zákonných podmínek pro obnovu řízení. Přitom je zjevné, že stěžovatel bude mít v následném řízení o obnově, v případném novém řízení či dokonce

v možném řízení před správním soudem ve své procesní dispozici uplatnění všech práv, která mu právní řád přiznává.

K tvrzenému znejištění pozice stěžovatele v obchodních vztazích v důsledku rozhodnutí žalovaného je nutno uvést, že právo zásadně chrání před aktuálním a konkrétním zásahem do práv, nikoliv před zásahem potencionálním. V namítaném vzniku určité právní nejistoty proto ještě nelze spatřovat zásah do právní sféry stěžovatele, proti kterému by bylo možno se bránit soudní cestou.

Lze tak závěrem konstatovat, že citovaným rozhodnutím žalovaného skutečně k zásahu do práv stěžovatele ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nemohlo dojít, a že městský soud dospěl ke správnému názoru, že se jednalo o rozhodnutí, jímž se pouze upravovalo řízení před správním orgánem, na které se proto vztahuje kompetenční výluka daná ustanovením § 70 písm. c) ve spojení s § 68 písm. e), § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že v souzené věci se Městský soud v Praze odmítnutím žaloby stěžovatele nedopustil nezákonnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl a žalovanému nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost. Proto soud rozhodl, že se žalovanému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu